

De Burgemeester van Utrecht
te Utrecht

Ad Astra Advocaten

Bezwaarschrift

Weigering ID kaart

Mr. H.M.L. Brands
Mr. J. Hemelaar
Mr. J.M. Stevers
Korte Mare 14
Postbus 304
2300 AH Leiden

uw kenmerk: 11.069715

Tel. 071 528 00 25
Fax 071 528 45 00

Geeft te kennen:

J.M.T. Wijnberg, wonende te Utrecht, te dezer zake domicilie kiezende te Leiden aan de Korte Mare nr 14 (Postbus 304, 2300 AH Leiden) ten kantore van Ad Astra Advocaten, van wie van de advocaat **mr. J. Hemelaar** in deze als gemachtigde optreedt en bepaaldelijk gevolmachtigd is het onderhavig rechtsmiddel in te stellen;

1. Betrokkene, hierna te noemen 'Wijnberg', heeft op 12 augustus 2011 bij de balie van de gemeente Utrecht, afdeling burgerlijke zaken, een aanvraag gedaan voor afgifte van een identiteitsdocument.
2. Zij heeft in dit verband een brief ontvangen welke is gedateerd 18 augustus 2011. In de brief deelt de Burgemeester haar mede dat haar aanvraag niet in behandeling wordt genomen.
3. Wijnberg kan zich met deze beschikking niet verenigen en tekent daartegen bij deze bezwaar aan. Een kopie van de beschikking wordt overgelegd als **Productie 1**.
4. Wijnberg merkt op voorhand op, dat de beschikking strijd oplevert met het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel.

5. Immers, de enige reden die de Burgemeester noemt om de aanvraag af te wijzen is, dat Wijnberg schriftelijk heeft aangegeven haar vingerafdrukken niet te kunnen afgeven. Dat hoeft echter geen reden te zijn om de aanvraag niet in behandeling te nemen.
6. In de wet- en regelgeving is opgenomen, dat er uitzonderingen gemaakt kunnen worden op de standaard gang van zaken (althans standaard volgens de nationale wetgeving) dat vingerafdrukken worden afgenomen en opgeslagen in een chip in het identiteitsdocument. De Burgemeester erkent dat ook. De Burgemeester stelt vervolgens zonder enige motivering, dat de uitzonderingen zich niet voordoen in het geval van Wijnberg. Niet valt in te zien waarom dat zo zou zijn. Wijnberg meent dat zij weldegelijk onder de uitzonderingsbepalingen valt.
7. Immers, er is bij haar een tijdelijke belemmering aanwezig. Aan het bestaan van de belemmering wordt kennelijk niet getwijfeld, want er is van haar niet verlangd om de belemmering nader te onderbouwen met medische stukken. Dat is begrijpelijk, want Wijnberg is al langer bekend bij de Burgemeester en heeft zich al eerder aan de balie gemeld ter verkrijging van een reis- of identiteitsdocument, waarbij zij wees op de ernstige gewetensbezwaren en bezwaren op grond van veiligheidsrisico's die bij haar leven ten aanzien van de afgifte van vingerafdrukken en de opslag daarvan samen met de digitale gezichtsscans.
8. In dit verband wordt opgemerkt dat Wijnberg ook enige bekendheid geniet als voorzitter van de Vereniging Vrijbit, en haar bedenkingen tegen de huidige wetgeving zijn in brede lagen van de samenleving bekend, zowel lokaal als nationaal en internationaal. Het behoeft dus geen verbazing te wekken dat van Wijnberg geen nadere onderbouwing is gevraagd. De belemmering mocht bekend worden verondersteld.
9. Daarnaast meent Wijnberg, dat op haar zaak tevens van toepassing is de derogerende werking van de verdragsrechtelijke bepalingen die de mensenrechten op het punt van de privacy beschermen. Wijnberg doet daarop uitdrukkelijk een beroep. Zij ment, dat de regels die de Burgemeester hanteert bij het uitgifteproces opzij worden gezet door de betreffende bepalingen, waaronder artikel 8 EVRM, artikel 17 IVBPR, artikel 17 handvest van de algemene beginselen van de Europese Unie, en EU richtlijn 19095/46EG, welke rechtstreekse werking heeft. Uit de laatste verdragsrechtelijke bepalingen blijkt, dat er aan individuele bezwaren getoetst moet worden in een geval als het onderhavige. De opsomming die de Burgemeester heeft gegeven in zijn beschikking is dus niet limitatief, en de Burgemeester heeft over het hoofd gezien, dat er méér mogelijkheden zijn om de eis

van afgifte van vingerafdrukken niet tegen te werpen dan de mogelijkheden die hij heeft genoemd.

10. Verder wenst Wijnberg op te merken, dat in de Paspoortwet en de PUN nergens met zoveel woorden wordt gezegd, dat de burger die een paspoort of ID kaart wenst te ontvangen zijn vingerafdrukken moet afgeven. Er staat wel het nodige in over wat er met die vingerafdrukken gebeurt als zij zijn afgegeven en in het bezit zijn gekomen van de Burgemeester, maar dat zijn bepalingen die aan de Burgemeester zijn gericht of aan andere overheidsinstantie. Dat die zich in een overmachtsituatie bevinden doordat Wijnberg haar vingerafdrukken niet kan afgeven, regelt hoe de Burgemeester en de andere overheidsinstanties met die bepalingen om kunnen gaan. Zij kunnen die bepalingen dan niet van toepassing verklaren op het geval of gewoon naast zich neer leggen. In de overmachtsituatie waarin zij dan verkeren, hoeven ze die bepalingen niet na te leven. Wat daar verder ook van zij, dat zijn zaken die Wijnberg uiteindelijk niet aangaan. Zij heeft er slechts mee te maken dat zij een ID-kaart heeft aangevraagd en niet gekregen, op gronden die niet draagkrachtig zijn.
11. Wijnberg meent dat aan haar niet alleen een recht toekomt ter zake het niet willen afgeven van haar vingerafdrukken, maar dat het EVRM zelfs *de plicht* aan haar oplegt om zich tegen een afname, verwerking en opslag in het kader van de afgifte van ID-documenten te verzetten.
12. Wijnberg wijst erop, dat de Hoge Raad heeft aangegeven, dat het hebben van een ID-kaart iets is waartoe de burger in Nederland door de overheid wordt gedwongen. Het is niet een service of een dienst die de burgers van overheidswege geboden wordt om hun iets extra te geven. De overheid richt de maatschappij zo in, dat burgers in feite geen keuze meer hebben of zij een identiteitsdocument aanvragen of niet. Onder zulke omstandigheden komt het er scherp op aan welke eisen de overheid dan stelt aan het verkrijgen van dat document. Wijnberg meent, dat het niet aangaat om daaraan een zo zware eis te verbinden als het afstaan van vingerafdrukken ter opname, verwerking en opslag.
13. Op gelijke wijze en op gelijke gronden maakt Wijnberg bezwaar tegen de opslag van een digitale gezichtsopname die ook voor andere doelen gebruikt kan worden dan alleen de verificatie van de houder van een kaart met de identiteit die de kaart aangeeft. Dit bezwaar geldt zowel de verwerking in een niet tegen op afstand uit te lezen beveiligde RF-ID chip in het identiteitsdocument als de opslag in enig overheidsregister na afgifte van het document.

14. Wijnberg wil verder nog nadrukkelijk onder de aandacht brengen, dat de Minister zelf op 29 april 2011 aan de Tweede Kamer liet weten dat er geen enkele goede reden (meer) valt aan te voeren voor het afnemen van vingerafdrukken omdat deze wegens de ondeugdelijke vingerafdruktechnologie een foutmarge van minstens 20 a 25% kent, waardoor de afdrakken niet bruikbaar zijn voor identificatie of verificatiedoeleinden. Hiermee vervalt naar de burger toe automatisch de rechtmatigheid van de gehandhaafde eis tot afgifte. Laat staan dat er geen enkele goede reden (meer) valt aan te voeren voor het afnemen van vier vingerafdrukken, wanneer de Burgemeester voornemens is om er slechts twee te verwerken. De eis die de Burgemeester in dit soort gevallen stelt zal hij derhalve moeten laten varen.

15. Er is in deze zaak nog iets anders aan de hand, waartegen Wijnberg evenzeer bezwaar maakt. Wijnberg heeft op twee verschillende manieren de aanvraag moeten doen: aan de balie in persoon, en vervolgens ook nog schriftelijk. Daarop zijn twee beschikkingen geslagen. Eén ervan is naar haar gemachtigde verzonden en één ervan later (in de eerste beschikking wordt daar al in de toekomstige tijd gewag van gemaakt) aan haarzelf. De gronden in de twee beschikkingen zijn niet gelijk, en overigens ook niet de beslissing zelf, al zijn zij beide negatief. Wijnberg kan er thans niet voor kiezen om slechts tegen één van de beschikkingen bezwaar aan te tekenen. Omdat als zij dat doet en er eventueel nog een beroepsprocedure na zou volgen zij in die laatste procedure niet ontvankelijk zou zijn wegens gebrek aan belang, omdat dan inmiddels de andere beslissing al onherroepelijk is geworden.

16. Op deze wijze wordt Wijnberg op kosten gejaagd, omdat zij twee procedures moet voeren waar een ander er slechts één hoeft te voeren. Wijnberg vindt dit strijdig met de a.b.b.b. Zij ziet ook niet in wat de meerwaarde van de door de Burgemeester gevolgde weg is. Het lijkt erop, dat het haar slechts moeilijk wordt gemaakt haar rechten op te eisen, en een effectief rechtsmiddel geborgd te krijgen.

17. Wijnberg meent dat deze gang van zaken zou moeten worden afgekeurd, en dat daaraan expliciet aandacht dient te worden besteed in de beschikking op bezwaar (en tevens bij de beslissing op het verzoek om de vergoeding ex artikel 7:15 Awb, dat zij hierna zal doen).

18. Wijnberg wenst de gronden van het bezwaar nader aan te vullen. Wijnberg verzoekt daartoe de onderliggende stukken aan haar gemachtigde te zenden, en deze een termijn te stellen binnen

welke de gronden nadat de relevante stukken van het dossier zijn toegezonden aangevuld moeten worden.

19. Wijberg verzoekt tot slot op grond van artikel 7:15 Algemene wet bestuursrecht tegemoetkoming in de kosten van professionele ondersteuning bij de onderhavige bezwaarschriftprocedure.

REDENEN WAAROM: betrokkene de Burgemeester verzoekt

- de gemachtigde van betrokkene de stukken toe te zenden die ten grondslag liggen aan de bestreden beschikking,
- de bestreden beslissing d.d. 18 augustus 2011 te vernietigen en te bepalen dat de aanvraag alsnog in behandeling wordt genomen en de aanvraag in te willigen;
- een identiteitsbewijs aan Wijberg af te geven;
- een redelijke schadevergoeding toe te kennen voor geleden immateriële schade, welke erin bestaat, dat Wijberg sedert 12 augustus 2011 subsidiair binnen vijf werkdagen na 12 augustus 2011 niet meer deel kan nemen aan het maatschappelijk verkeer met betrekking tot die onderdelen waarbij het zich kunnen legitimeren een voorwaarde vormt, alsmede in het niet langer binnen het Schengenacquis buiten de grenzen van Nederland kunnen reizen zonder strafbaar te zijn of het risico te lopen te worden aangehouden, terwijl als de aanvraag per die datum of per 18 augustus 2011 was ingewilligd, die situatie zich niet had voorgedaan;
- met toekenning van vergoeding van kosten van rechtsbijstand.

Leiden, 29 september 2011

Gemachtigde